

IGO GRUDEN:

JUTRO NA MORJU.

Vso noč tartane vlekli so Čožoti;
 zaviti v jadra v barki zdaj ležijo,
 izmučeni od lova trdno spijo,
 nobeden glas jim v spanju sna ne moti.

Kot v bajki Istra v daljni spi tihoti,
 nad Krasom zvezde bolj in bolj bledijo;
 že prvi petelini se budijo
 nekje tam daleč v jutranji samoti.

Dol od Sosljana tereh ostro piha,
 odsev zvezd ugaša nad vodami;
 že prva zarja čez slemena diha,

razniha meglo s sinjimi rokami,
 in ko z lagun se dvigne dalja tiha,
 hrešče galeb se od nekod predrami.


Ni napak

MIRAN JARC:

PESEM.

Skozi odprto okno prepeva mi ulica zmagoslavna:
 množice, avtomobili, tramvaji, vozovi...
 Tiho na vse se vlegajo mrakovi,
 dušo razgreba mi pesem davno davna.

O, da bi kot vam mi v trdih ritmih dela
 vsa bolest prikrita bežno izzvenela! — —
 V daljine, sinjine zajedajo se mi oči,
 ali večerno nebo molči, molči.


Zopet ste manj jasni